

Aki tagadja a valóságot: elbukik (1. rész)

2024 június 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A baloldal azért veszít újra és újra, mert a nyugati sorvezet?k és saját álvalóságának rabja lett

Az lehet sikeres a politikában, akinek valóságmagyarázatát a választók hitelesebbnek vagy legalábbis hihet?bbnek

tartják. Így eshetett meg, hogy 2006-ban azért vesztett az országgy?lési választáson a nemzeti oldal (a baloldali trükkök százai meg a kozmetikázott költségvetési számok mellett), mert a Rosszabbul élünk, mint négy éve kampányüzenete akkor még csak részben volt igaz. A baloldali kormány esztelen pénzosztása, áfacsökkentési átverése a kampányban ideiglenesen elfedte a bajokat. Így az emlékezetes „depressziókampány” mellélövés volt.

Cipolla Ferenc pedig olyan meggy?z? er?vel adta el? reformblabláját, hogy – ha paraszthajszállal is, de – nyerni tudott. Pár héttel a gy?zelem után, mikor Gyurcsány bejelentette az addig tagadott megszorítási terveit, már egész más eredmény született volna a választáson. Ám az a hajó elment. Az ?szödi ember görcsösen kapaszkodott a kormánykerékbe, s hatalmon maradásához az sem volt neki túl nagy ár, hogy az ellene tüntet?k szemét kilövesse, vadliberális gazdaságpolitikájával az országot a tönk szélére, az IMF karjaiba lökje.

2006-os tavaszi vereségéb?l a Fidesz láthatóan tanult. Belátta, hogy csak akkor gy?zhet, csak úgy kormányozhat sikeresen, ha az emberek valós gondjaival foglalkozik – s nem Nyugatról importált beteg ideológiákkal, álvalósággal traktálja ?ket, mint a baloldal. Az eredményt látjuk. 2006 ?sze óta a nemzeti oldal minden választáson tarol.

A magyarországi baloldal vessz?futásának oka, hogy tizennégy év alatt bukásainak helyes diagnózisáig sem jutott el. Tagadják a valóságot, tagadják, hogy ellenfelük az emberek valódi problémáival foglalkozik. S mindeközben rabjai lettek saját álvalóságuknak, elhitték azt a sok sületlenséget, importált maszlagot, amit nyugati gazdáik sorvezet?ként eléjük toltak.

A szavazók többsége – józan paraszti ésszel – átlát rajtuk.

Valóság kontra álvalóság. Nézzünk néhányat ezek közül!

A baloldal azzal házalt, hogy a rezsicsökkentés csak fideszes átverés, hazugság, orbáni szemfényvesztés. Ám az Eurostat adatai évr?l évre visszaigazolják, amit a magyarok a pénztárcájukon éreznek: az unióban nálunk a legalacsonyabbak a rezsiköltségek. Aki a valóságot tagadja, magából csinál bohócot. Így esett, hogy a baloldal 2014-ben beleállt a földbe, mint a gerely.

2015-t?l a migráció volt a központi téma.

A Fidesz kerítést és tranzitzónákat épített, jogi határzárat húzott föl, útját állta a barbár inváziónak. Továbbá szövegh?en idézte Soros György 2015-ös írását a Project Syndicate-b?l, amelyben a nemzetközi spekuláns a migránsok tömeges Európába telepítésének ?rült tervével állt el?. Mi volt a baloldal válasza? Nincs is Soros-terv, a Fidesz bánt egy kedves, öreg bácsit, aki csak jót akar. Ráadásul a migráció csak álprobléma, „az a baj, hogy tovább mennek”.

A leghülyébbek mindehhez még azt is hozzátették, hogy hatalomra kerülve lebontanák a kerítést. Így a valóságot tagadó baloldal 2018-ban megint akkorát bukott, mint vasorrú bába a mágnesasztalon. És persze, akkor sem értették, miért. (Balos „értelmiségiek” akkor kapcsoltak magasabb fokozatba a „vidékizésben”, a fideszes szavazók „krokodilagyúzásában”.)

2022-ben kitört a háború, a magyarországi baloldal pedig jó ötletnek vélte a kisebbségeit terrorizáló Ukrajna melletti kardcsörtetést. Miniszterelnök-jelöltjük „bölcsen” meghirdette, hogy NATO-kérés esetén bizony magyar fiatalokat is küldene meghalni az amerikai impérium érdekében.

(Hogy valójában mir?l szól a háború, azt legkés?bb Lindsey Graham amerikai szenátor minapi kitárulkozása óta mindenki tudhatja: az Egyesült Államok nem hagyhatja, hogy orosz kézre kerüljenek a több trillió dollárt ér? ukrán term?földek, ásványkincsek, mert azt megosztják majd Kínával. Köszönjük a tájékoztatást! Donald Trump és Nigel Farage pedig néhány napja elismerte: Biden amerikai elnök, illetve a Nyugat provokálta ki ezt a háborút.) Az eredmény közismert: a valósággal továbbra is hadilábon álló baloldal 2022-ben a megel?z?knél is nagyobb verést kapott. Mert továbbra sem értik a magyarokat. S?t nem is érdekli ?ket, mit?l félnek, mit szeretnének az itt él?k (békét és biztonságot). Csak a nyugati buksisimogatás a fontos, a guruló dollárok meg a jutalékos rendszer.

Szintén a sorvezet?b?l szedik, hogy az LMBTQ-emberek itt jogfosztottak, ezért haladéktalanul jogokat kell nekik adni. Mintha nem pont ugyanannyi joguk lenne, mint bárki másnak. Ja, hogy itt még nincsenek transzvécék, nem

pörgött föl a „nemátalakító” biznisz, nem házasodhatnak azonos nem?ek, és az örökbe fogadási tilalmat is nehezen tudják kijátszani? Bizony.

A baloldal álvalóságában ezek súlyos jogfosztások, amelyek miatt harcolni kell az Orbán-rezsim ellen. Közben annyira fontos nekik a jogvédelem, hogy a gyermekvédelmi népszavazást gáncsolták. Nem fogják föl, hogy a magyarok többsége nem kér a genderagymosásból, az egyre betegebb szivárványos propagandából.

Valóság kontra álvalóság. Az utóbbi másfél évtizedben talán a korrupciót szajkózta leggyakrabban a baloldal az Orbán-kormány f?b?neként. „Mindent ellopnak. Mindent is. A Mészáros. Meg a Tiborcz. Stadion és kisvasút.” És így tovább. Bizonyítékaik legtöbbször annyiból állnak, hogy e neveket ismételgetik napi hatvan cikkben. És mivel el?z?leg évek szorgos propagandájával démonként festették ?ket a falra, úgy hiszik, tézisük nem szorul különösebb alátámasztásra. Így válik az ? szemükben rettenetes b?nné az, ha egy általuk fideszesnek tartott nagyvállalkozó megnyer egy közbeszerzést, stadiont és sportlétesítményeket épít, szállodákat újít föl. Ha bármi épül, az a magyarországi baloldal szemében nyilvánvalóan korrupció. (Kivéve, ha nyugati cég épít „alagutat” a dombba – akkor hirtelen minden gyanús körülmény csupán a jobboldali „propagandasajtó” koholmánya.)

Mondjuk, a korrupciózós károgás elég falsul hangzik azok szájából, akiknek olyan „államférfiakat” köszönhet az ország, mint Hagyó Miklós, Czeglédy Csaba, Simon Gábor, Hunvald György, Benedek Fülöp, Fapál László, Tátrai Miklós, Kolompár Orbán, Zuschlag János, Weiszenberger László, Kaszab Csaba vagy éppen Wieszt János. És akik a rendszerváltás utáni magyar közélet legbrutálisabb lopását: az M5-ös, M6-os autópálya PPP-s mutyiját összehozták.

A G7 cím? baloldali portál írta meg néhány éve: „Ha az M5 és M6 projekteket hitelb?l valósítja meg a [balliberális] kormány annak idején, akkor 2853 milliárd forintot, a mai magyar GDP hét százalékát takarította volna meg.” Ám nem a megtakarítás volt a cél, hanem a magyar adófizet?k pénzének kitalicskázása.

A 2853 milliárd forint nagyjából kilencszer akkora összeg, mint amennyit az Orbán-kormány stadionokra, m?füves focipályákra, kapcsolódó létesítményekre összesen elköltött 2010 óta!

Amikor a honi baloldal korrupciót emleget, valójában az fáj nekik, hogy már nemcsak nagy patrónusaik, a nyugati multik nyerhetnek tendert, hanem magyar nagyvállalkozók is. Szörny?, ugye? Magyarországon a magyar cégek élveznek el?nyt. Ahogyan Franciaországban a franciák, Németországban a németek. Nem érik föl ésszel: ha magyar nagyvállalkozó nyer, ? a nyereségét kisebb valószín?séggel talicskázza ki, inkább itt, helyben fekteti be. Ez nyilvánvalóan nem tetszik a nyugati kormányoknak, amelyek 2010 el?tt bármifajta ellenállás nélkül szivattyúzták ki a magyar adófizet?k pénzét, vásárolták föl bagóért a stratégiai fontosságú állami vagyont.

Apropó: állami vagyon.

Miként lehetséges az, hogy miközben itt állítólag mindent ellopnak, aközben az Orbán-kormány szépen visszavásárolta mindazt, amit a baloldali kormányok 2010 el?tt módszeresen (és áron alul) elkótyavetyéltek? A Molt, gáztározókat, repteret, energetikai cégeket és a többit. Miféle lopás az, amikor egy kormány gyarapítja az állami vagyont? Józan ésszel belátható: a gondos gazda gyarapítja a birtokot, a hitvány pedig elkártyázza.

És ha annyira dübörögne itt a korrupció, miként a magyarországi baloldal szajkózza, hogyan csökkenthette évr?l évre a GDP-arányos államadósságot és a költségvetési hiányt a jobboldali kormány? (A járvány és a háború kitörésének évét leszámítva.) Hogyan gyarapodhatott eközben az állami vagyon, hogyan jöhetett történelmi béremelés az orvosoknak, az ápolóknak, a tanároknak és még sokaknak másoknak? Miközben baloldali kormányzás idején ennek épp a fordítottját figyelhettük meg: elszabadult költségvetési hiányt, GDP-arányosan növekv? államadósságot, csökken? reálbéreket.

(Folytatjuk!)

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló